

Der savnes i Loven en Bestemmelse om, hvem der skal betale Omkostningerne. Det er jo temmelig klart, at det maa være Staten, men det staar ikke udtrykkelig i § 7, medens der i § 13 i Ejendomsskyldloven er givet bestemte Regler for, hvem der skal betale Omkostningerne. Ligeledes mener jeg, at en Bestemmelse svarende til den i § 18 i Ejendomsskyldloven, nemlig, at Finansministeren bemyndiges til at afholde de til denne Lovs Gennemførelse nødvendige Udgifter, ogsaa maatte kunne have sin Plads i denne Lov.

Det er de formelle Bemærkninger, jeg skulde tillade mig at fremsætte. Derefter skal jeg gaa over til at betragte Loven fra et rent finansielt Synspunkt med Hensyn til den Opgave, den skal løse i vort finansielle System. Forholdet var jo saaledes under den gamle Toldlov, at vi havde en Told paa Tobak — det var vor eneste Tobaksafgift —, som opkrævedes med 29 Øre pr. kg. Disse 29 Øre vare en Beskyttelse for den indenlandske Tobaksavl, idet vi ikke havde nogen indenlandsk Afgift. Man regnede den Gang, at Værdien pr. kg var ca. 40 Øre, det vil sige, at vi havde en Beskyttelse for indenlandsk Tobaksavl paa ca. 72,5 pCt. i Forhold til Værdien. Toldloven af 1908 forhøjede Tolden paa Raatobak — det er Position Nr. 254, der er Tale om — fra 29 til 64 Øre pr. kg, altsaa med 35 Øre. Følgelig steg, da vi ikke samtidig paa lagde nogen Afgift af indenlandsk Tobak, Beskyttelsen paa denne til 64 Øre, hvilket har haft den Virkning, at Prisen paa denne Slags Tobak er stegen med 50 pCt., fra 40 til 60 Øre pr. kg. Der er altsaa i dette Øjeblik en Pris af 60 Øre pr. kg og en Told paa udenlandsk Tobak pr. kg af 64 Øre, det vil sige en Beskyttelse af 106,7 pCt.

En Told af denne Art, som har et rent og skært finansielt Formaal, er nøje knyttet til en indenlandsk Forbrugsafgift, overalt høre de sammen som en Helhed, thi man beskatter Produktet udelukkende af finansielle Grunde, og saa er det soleklart, at naar man har en Afgift paa alt det, man indfører, og dette ogsaa kan laves her i Landet og faktisk laves her i Landet, maa man fornuftigvis have en indenlandsk Forbrugsafgift paa det. Naar man har undladt det tidligere, er det dels, fordi det var saa lille en Told, dels, fordi der i Ly af den en Gang var opstaaet en ganske ubetydelig Dyrkning, som dreves af Smaafolk, og man fandt derfor ikke Anledning til at røre ved den,

idet man ikke mente, at det var tilstrækkeligt faretruende at bevare den. Men anderledes stiller det sig, naar vi faa en saa høj Afgift som 64 Øre pr. kg, og det har ogsaa vist sig, at Dyrkningen af Tobak her i Landet efter 1907 er stegen til omtrent det dobbelte. Vi have regnet med, at der den Gang var dyrket ca. 60 Tdr. Land med Tobak her i Landet, og nu regne vi med 125 Tdr. Dette rummer en Fare for, at Tobakstolden ikke kommer til at indbringe det, den skal; hvis Tobaksdyrkningen udbredte sig i meget større Omfang, vilde Finanserne lide væsentligt Tab paa denne Artikel, som jo er kommen til at spille en større Rolle i vort finansielle System end tidligere, og som i det hele taget maa spille en betydelig Rolle i vort finansielle System. Hvor meget den vil indbringe, er, som bekendt, ikke givet; det kan man ikke se i Øjeblikket, fordi Forholdene, før Toldloven traadte i Kraft, udviklede sig saaledes, at der indførtes saa overordentlig betydelige Kvantiteter af Tobak, at Toldindtægten i 1908, hvis jeg husker ret, steg til 3,200,000 Kr., medens den Aaret forud kun var 1,700,000 Kr.; det var en Indførsel, som var beregnet paa at nyde godt af den billige Told, og som altsaa skulde dække Forbruget for det kommende Aar. Efter de Oplysninger, vi have for 1909, er Tolden ca. 1,700,000 Kr.; men hvor meget den vil blive fremtidig, lader sig slet ikke regne ud — jeg har gjort adskillige Forsøg paa blot at stille en Hypotese op —, men man kan vel antage, at den mindst vil blive 2½ Mill. Kr, medens den efter Toldlovens Forudsætninger skulde give 2¾ Mill. Kr., hvilket jo sikkert under alle Omstændigheder i Løbet af faa Aar vil komme til at slaa til. Undersøge vi nemlig Indtægten af Tobakstolden forud for Toldlovens Forandring, var Stigningen omtrent 130,000 Kr. hvert Aar paa denne Artikel, og denne Stigning eller i alt Fald en tilsvarende anelig Stigning vil sandsynligvis fortsætte sig i Fremtiden.

Som Forholdet er i Øjeblikket, maa vi gaa til en indenlandsk Forbrugsafgift paa Tobak — og saa bliver Spørgsmaalet, hvorledes man skal ordne den —, eller ogsaa maa man gaa til et Forbud. Man kunde naturligvis dække Indtægtstabet ved et Forbud mod Dyrkningen; det kan man bruge overfor Artikler, som slet ikke egne sig til Landets Forhold, eller Artikler, hvor der slet ikke endnu er nogen som helst Begyndelse til en indenlandsk Produktion, hvor der altsaa ikke er nogen indenlandsk